

Szerkesztői és kiadó iroda:
NYIREGYHÁZÁN,
Széna-tér 121. sz. alatti
házban.

Bérmentelen levelek el nem fogadtatnak.

NYIR.

Előfizetési díj:

A kiadó-hivatalban egész évre
Házhoz hordva vagy postán küldve
Félévre
Évnyegyedre
Hirdetések díja: minden öthasábos pejt-sor
egyszeri ígatásánál 5 kr., többszörinél 4 kr.
Bélyegdíj 30 kr.

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelenik minden szombaton.

Külföldre nézve kiadó-hivatalunk számára hirdetményeket elfogad: Haasenstein és Vogler Bécsben, Hamburgban, Berlinben, M.-Frankfurtban, Baselben és Lipszében.

A húslimitáció.

Csudálatos nemzedék, mely napjainkban a vezérszerep után kapkod! Csudálatos, mondom: mert ott beszélünk csudákról, hol öszszefüggést és következetességet nélkülözünk. — Ugyanazon férfiak, kik ott fenn az ország színe előtt Robespierrenél gyökeresebb demokratáknak hirdetik magukat, ide lenn „ösi fészükben“ mintha kicserélték volna! ide lenn szóban és tettben az Isten kegyelméből való aristokratizmus, a velök született méltóság legelkeseredettebb hívei! — Ugyan azon szónokok, kik oda fenn a feltétlen valásegénylőség rajongó előharcosai, mihelyt magukat itt lenn egyházaik szűk templomi udvarán látják, a legszűkebb, legkirekesztőbb felekezeti pártolói, a legelszántabb zsidó-falók! — Ugyanazon megyék, melyek kifelé a legalaposabb szabadelvűség zászlaját lobogtatják várfalaikról, e falakon belül a legfeudálisabb rend és intézmények fentartói! Mi pedig, a szabadelvűség és demokratikus haladás őszinte barátai, szép szókkal és szemkápráztató elragyogtatással többé be nem érjük, mi szép tetteket, a szép elv szép alkalmazását szomjuhozuk!

A megyék az alkotmány és szabadság védbástyáinak mondják magukat. Hogy az alkotmány védbástyái voltak, midőn azt védeni kellett, ez áll, már természetesen a mennyiben hazánkban 48 előtt alkotmányról lehetett szó. De hogy a szabadságnak is védbástyái — azt nem hihetjük mindaddig, míg a megyék tetteikkel be-

nem bizonyítják. Mert 48-ig nem a szabadságnak, hanem a szabadalmak bástyái valának: már pedig a hol szabadalmak vannak, ott nincs szabadság!

A szabadalmak a jogot monopolizálják, kiváltságokat szülnek, rekeszfalakat és korlátokat helyeznek a legüdvösebb törekvés útjába is: hol pedig korlátok vannak, ott lehetetlen a szabad verseny, a haladás és nemzeti jólét e hatalmas előmozdítója.

Hogy tehát a megyék szabadelvűségüket, életrealitásukat nem csak ki- és felfelé, hanem — mi annál sokkal fontosabb — saját határaikon belül is bebizonyítsák; minden alkalmat kell megragadni, hogy „a szabadságnak szabad utat nyissanak“, minden a megyék háztartásában előforduló korlátozó szabadalmaknak és szabadalmazott korlátoknak valahára véget kell vetniök.

Ilyen verseny- és haladásgátló korlát a Szabolcsmegyében még mindig szokásos húslimitáció intézménye is. Várjuk és követeljük a szabad verseny érdekében, hogy szüntetessék meg azon középkori intézmény mielőbb!

De anyagi érdekeink nevében is várjuk és követeljük azt.

Hogyan — fogják erre a limitáció védői mondani — hisz mi épen erszényeink érdekében tartjuk fel a limitációt, mert hisz ellenkező esetben még egyszer oly drágán mérnék nekünk a húst!

Oh esztelen okosok, kik azt hiszik, hogy csakugyan rászédtek a bolond bécsieket, ha

ezek a húsnak fontját 24 kr-ával, ök meg 12-vel fizetik!

Hát egy font hús-e az, mit nekünk 12 drága krajczárunkért mérnek? Kissé merész fantázia kell hozzá, azt a 27—28 latos szőrös-bőrös, esontos-eres állati hulladékot egy font husnak képzelné! Egy font hizalt ökrön termelt husban minden bizonynyal legalább 4—5-ször annyi táperő van mint a nálunk méretni szokott eres csontok egy fontjában. Ha tehát a dolog velejét nézzük, nekünk 12 krajczárunkért tulajdonkép nem 1, hanem 1/3 fontot mérnek, s hozzá még ez is gyakran izetlen, megemészthetetlen. És — mi még boszantóbb — mi ezért még nem is panaszkodhatunk: mert hát olesó húsnak híg a leve! (Folytatjuk.)

x. y. z.

A Szabolcsmegyében alakult 48-ik honvéd-zászlóalj 1848-9-ik évi tábori naplója.

(Eredeti szöveg.)

II.

Névjegyzéke a 48-ik zászlóaljbeli egyéneknek, kik magukat kitüntetvén jutalmat nyertek.

1) Sipler Lipót őrmester, már a czibakházi csatában a lába élén kis sebet kapott kartács által, — melyel mind a mellett is szolgálatot tett; — magát Jacznál, Ozoránál, Letenyénél, Fridaunál, Szolnok-, Czeglédnél, különösen Isaszeghen kitünően viselte: midőn az ellenség jobb szárnya ugyanis előre nyomulna, e zászlóalj nyomult előre megtorlására, s két dechargéval szerencsésen visszavérve, a zászlóalj a sötétben úgy összelevegedett egymással, hogy egymást már nem ismervén, kérdeni kellett — wer sind Sie, — mely kérdés után egymásra ismerve, midőn a nép ismét egymásra rohant, Sipler Lipót egy ellentiszt kardjával le akarván vágni, azt rá felfogta, ez pedig bátran neki ugorván s kardját kezéből kicsavarván, tulajdon kardjá-

T Á R C Z A.

A varsói menekültek.

Történeti beszély
Gyöngyösy Sámuelről.
(Folytatás.)

A grófnok vidám arczát azonnal komor felhő árnyékolta be s a várakozásukban csalódást el nem titkolható felkiáltása a boszankodásnak nyilvánítá.

„Százados urnak — mond Hedvig a szolgálóhoz oly hangon, hogy az előteremben várakozó is meghallhassa — honn nem vagyunk; különben atyánk magát nagyon rozslu érezvén távozott körünkből, ápolására kell sietnünk.“

„És én el nem utasíthatom magamat — szóla szemtelen vigorgással belépve Gyurovics százados — oly fontos a tárgy, mely az illem szabályai megsértésével bár engem nagyságtokhoz hozott, hogy örökre vádolna lelke, ha azt el kellett volna hallgatnom.“ — Szavai után póriás göggel veté magát a legközelebb levő pamlagok egyikére; míg a grófnok mintegy ösztönszerű félelem által kaptatva meg, egymáshoz közelebb simultak.

És nem is volt minden ok nélküli a grófnok ijedelme, mert Gyurovics orosz lovas-százados ur valóban ijesztő látvány volt. Szögletes fejét apróra nyírott lángszíni haj fődé; vörös szepőkkel sűrűen befecskendezett arczát hajával színből vetédkedő tuskés bajusz és szakál lepte el; szürke apró szeméi beesett őrgeikből martalék után leső hiúzai módjára hideg szurós fényvel ragyogtak. Általában az egész alak oly visszataszító és gortak, hogy annak láttára már a kancsukát érezte az ember hátán, s öntudatlanul is orgyilkot keresett meglehetősen terjedelmű kezeiben.

A hosszas szünet után, mely a százados tolokodó belépését követé, melyet csak a dühöngő vihar szakított felbe, — végre Hedvig von erőt ijedelmén s szólíta meg a váratlan vendéget.

„És ha bátorokunk kérdeni, minek köszönhetjük e rendkívüli és őszintén megvallva, nagyon váratlan s meglepő szerencsét?“

„Grófnok, rövid leszek, — szóla a pamlagról felálló százados s egy karos székét taszítva a grófnok

közébe, melyen azonnal helyet is foglalt, — tudják nagyságtok, hogy én élesen látó szemekkel bírok, e szemek látnak a sötétben, látnak a viharban is; és a kor, a melyben élünk, olyan hogy éberségünket minden ponton meg kell kétszereznünk, hogy figyelmünket semmi sem kerülje el. Megkésztetvén éberségemnek köszönhetem, hogy nyomára jöttem bizonyos összejövetelnek, melyeket Lengyelország fiai erdők elrejtett barlangjaiban, pinczékben és több számtalan helyeken tartanak. — Szavai közben éles szemekkel néz a grófnok elhalványodni kezdő arczára. — Hogy mi czéllal történnek e titkos összejövetelek, szintén könnyű eltalálni. E helyeken az oroszok zsarnokságát gyűlölő lengyelek magukat csapatokká szervezve, katonai gyakorlatokat tartanak. Régóta fíradozom e titkos gyűlések felfedezésében és csak épen ma, csak most estve felé sikerült egyet felfedeznem. — Szavai közben ujjal és még erősebben néz a grófnok szemébe, kik léleketet is alig merve venni, várják az elbeszélés kifejtődését.

Igen grófnok, e gyűlések közül egyet sikerült ma felfedeznem és ez azon gyűlések, a hol önök előtt nagyon nagyon kedves férfiak is szoktak megjelenni. Századosmal körülvetvén e helyet, e perczen mindazok foglyaim, kik ott összejöttek . . .

De az Istenért! grófnok, Adél! ön nagyon halványodik. kérem ne remegjen, még semmi sem történt egyeb, minthogy a gyűlések körül van vére, és a grófnokon áll, hogy mindnyájan szabadok legyenek, vagy Szibéria jégbércei felé kancsukáztassanak.“

E nem minden jelentőség nélküli szavak hallatára Adél egész testében remegni kezdett, s szeméit örgöng arczkifejezéssel szegze egy pontra, majd parányi kezeivel takarta el; mintha félne a következőket hallani!

„Adél! Adél! ne rejtsd el angyali arczát! oh! grófnok, kedvelem engem egy pillanatban ördögge vagy angyalá tehet! oh nincs iszonyúbb a reménytelen, a megvetett szerelem kínainál! tudom, jól tudom, hogy szíve másért dobog, régóta üldözöm szerelmemmel s mindég csak hideg elutasítást találtam, oh én szegény, szerencsétlen ördög vagyok! . . . De Adél! nem bánom én, dobogjon szíve bárkiért, én nem nézem keble láthatlan templona szentek szentjét, nem kérem én azt mit nem láthatok; én csak angyali arczát imádom, e szent madonna-képet, mely előtt térdelve, imádkozva szeretném keresztül élni az életet. Szívét adja annak a ki azt bírja, csak én. . .“

„Uram! — kiálta Hedvig, szép fehér kezeit fel-emelve — elég volt, egy szót sem akarunk többé hallani!“

„Adél, boldogitsón engem, éltém üdve angyala — folytatá tovább a százados, nem engedve magát megzavartatni Hedvig közbeszólása által — csak egy tekintet reám, és én lábához borulva tagadom meg nemzetemet, letétem vállrojtomat, és mint szabadsághős fogok küzdeni véres csatatereken e szép hazáért, Adél hazájáért!“

„Százados ur! — kiált közbe női tekintélyének egész férfias hatalmával Hedvig — távozzék, parancsolom! — s szavai közben az ajtó felé mutat — ön aljas lelkületét itt hízélgó szavak virágival akarja eltakarni, s míg lelkében a boszu villámait érleli, itt testvérem lábához rózsákat vél szavaival hinteni. Azt véli ön, hogy testvéremet a félelem, az ijesztés vitte az örültség határaihoz oly közel? oh nem! a gondolat egy lengyel nőt, hogy öné legyen, képes megöríteni!“

Ne vélje ön, hogy Lengyelország leányai oly könnyen megijeszthetők! végezze ön pokoli terveit! és Lengyelország leányai bátran fogják látni kedveseik vért a hazáért kiomlani.

És most távozzék, parancsolom!“ . . .

„Igen távozzék, most már én is parancsolom! — dördült meg a széttárt ajtó előtt egy férfias hang, s a belépő elébe, ki után egy sugár termetű szép ifju sietett be — a grófnok egy öröm sikoltással repültek. „Hah! rókok kijátszodtatok, de emlékeztetek reám!“ — kiálta vadállathoz hasonló böszült hangon a százados, vadul égő szemének villámai a két belépettével találkozá, — sietve elrohant.

Odakint zúg a vihar, rázza a ajtókat, ablakokat, örült táncot jár a szélvész; a palota tetőzetéről letépi a cserepeket, az utca kövezetere dobván, vad kacajjal rohan tovább. Bemegy a folyosókon, kirepül a kémenyeken, végig rohan a kerten, földig hajtja a fákat, a terrasecon megrázza a görög isteneket, Minerva fejéből kiúti a sisakot; Diána homlokáról a felholdat a levegőbe dobja, szemek közé kaczag . . .

Zúg a vihar, zúg!

III.

Sokan az emberek közül nem hisznek az előérzettekben, sőt azoknak létezésüket is tagadva azt szokták mondani, hogy a léleknek azon fíjdalmas hullám-

val vágta agyon, két kemény vágást tevén a fejére, s emlékül a kardot meg is tartotta. — szemmel látott tanuja levén a dolognak, Aulich tábornoknak feljelen- tettem, — ki is még a csatatéren alhadnagynak nevez- tetvén ki, a harmadrendű érdemjellel díszített fel; — de ezt nem soká használhatta, mivel Budavára os- tromra alkalmával, mellén keresztül lövetvén, hazájáért mint koszorus vitéz elhalt s Pesten május 24-én 1849. eltemetett . . . béke poraira . . .

2) Csöke közhonvédet ugyancsak az isaszegi csa- tában három ellenség rohanván meg, egyiket szurony- nyal mellén keresztül vevén, úgy hogy szuronya is tö- vig bele tört; — másikat azon perczen fordított fegy- ver tusával, úgy ütötte agyon, hogy azonnal elterült s fegyvere tusája is ketté tört; — a harmadik, midőn ezen tetten megijedve elszaladt, — eltört fegyvere he- lyett a két ellenséget vévén el magának, századoshoz ment jelenteni, hogy ha bár fegyverét eltörte is, de a helyett az ellenségtől kettőt vett el; — melyért ugyan- csak Aulich tábornok által a harmadrendű érdemjellel beadatott és azzal felékesítetteti rendeltett.

3) Rakovszky Sámuel őrnagy a budai vár bevétel- nél, a czibakházi első csatában és a két rákosi meg- támadásukban mutatott bátorságaért, — hol lova is megsebesített, a harmadrendű érdemjellel díszítet- tet fel.

4) Mikecz Tamás százados, jelen volt a jácsi, ozo- rai, letenyi, fridaui, szolnoki, czeplédi, czibakházi első csatában, hol mint főhadnagy, századosa Kralovánszky Gyula beteg levén, a századot vezényelte is: — a tiszap- art őltalmazásában magát kitűnően viselte, ugyszinté az isaszegi és az első rákosi csatákban. — Budavár ostrománál mint százados a Gellért-hegyen lévő csillag- vizsgáló torony meggypitvatván, harmad magával életve- zedelem közt eloltotta, — az erre harmadnapra (azaz május 18-ik) következett budai vár szinleges ostroma alkalmával pedig egy osztályt vezényelvén, ha vissza nem parancsolatik, a falakat szerencsésen megmászta — mely tette akkor Görgey tábornok által különösen kiemeltett. — 21-én viradóra pedig, midőn látta, hogy a hely, hol ostromolni kellett, az ellenségtől nagyon meg volna erősítve, s ez által sok halottunk és sebe- sültünk esnék, mely által a legények bátorsága csüg- gedne, maga minden veszedelem közt legényeivel levén, azokat hátra húzódnai nem engedte, mely tette által a sereg, a vár bevételébe nagy előnyt nyert; — ezen tettei méltányoltatván, mint bátor vitéz, Görgey tábor- nagy által a harmadrendű érdemjellel ékesített fel május 22-én Budavár díszterén.

5) Százados Böszörményi László kitűnő jelét adta már a rákosi második csatában jó katonai tapasztata és bátorságának, hol a 39-ik ezred 1-ső zászlójára, ha nem kékik, az ellenség ágyuit foglalja el. — Május 21-én pedig Budavár ostrománál egy osztályt vezényelvén az os- tromra, a golyózápor közt elől volt, — hol fején sap- kája is keresztül lövetett s daczára az ellen kemény tüzelésének, midőn kis zászlójunk már 49 embert vesz- tett, legényeit hátrálni nem engedvén, a vár bevételébe nagy segédelmül szolgált, méltányoltatván bátorsága a harmadrendű érdemjellel díszített fel. — sőt mi- után a vár elfoglaltatott s a rendetlenkedő nép közül igen számosan rablásra vetemedének, első volt, ki szá- zadát összedzsedvén Görgey tábornagy által ezen hiba megállítására egész századával kiküldetett, hol ismét a tábornagy teljes meglegedését nyerte meg.

A monostori 2-ik ostrom csatában szinte két lö- vést kapott, bár nem sebesült is meg.

Ezen egyén majd minden csatabeli viseleteért egy- egy érdemjellel méltatható.

6) Majos Károly hadnagy, — ki a czibakházi esata alkalmával és a Rákos-mezőn tartott kétszeri kemény szemlegetéshez, de különösen 21-én Buda ostromakor mint segéd, kitűnőleg hasznos szolgálatokat tett, tevé- kenysége közben erős sebet kapott. — femirt érde- méért a csatatéren főhadnagynak nevezetett ki, és a harmadrendű érdemjellel díszített fel — Aulich tá- bornok ur által.

7) Debreczeni Ignác, Derzsi József, Szomjasy István alhadnagyk, kik midőn a 21-én tartott Buda- vár ostrománál erős tüzelés közt golyó-záportól sokan földreterítettének közhonvédekünk közül; az ezt látók pedig lankadni kezdenének, — bátran előre tör- tek a sorokon s példák által a bátortalankokat előre buzdíták, a két első meg is sebesültek, — mind hár- man pedig ezen tettökért tábornokunk által a harmad- rendű érdemjellel méltattak.

(Folytatása következik.)

Közi: Szabó Ábrahám,
szaboleszgyevi honfő-egyl. jegyzője.

LEVELEZÉSEK.

Bromberg, decz. 27.

Karácson a Visztula torkolata körül. Egy oly tár- sas körben, melynek légkörén az a kérdés lebeg, hogy ki kapta a legdrágább Krisztkindit? — egész határo- zottan azon oldalra állanak, a melyen azt állítják, hogy: „én!” Mert az a becses hozomány, mely számomra ez idei karácsonfán termett — egy kedvezően jött alka- lom arra, hogy saját érzelmeim közvetlen útján ismer- kedhettem meg a keleti tengerpart és a Visztula torko- latánál élő népek szokásai — s erkölcsével a családias ünnepek legnagyobbikán — a karácsonyon.

Karácson! e szónak a földgömb egész hátán nin- csen annyi erkölcsi bája, sehol nincs az az ünneplő népkebelbe oly meleg kegyelettel befoglalva, mint a né- met ég alatt.

A mint a német őspogányság szent tölgye a ke- reszt diadalán megdült, a mint a sötét évezredek oltára rommá lett a szent tölgy megvilágított árnýában: hi- tünk nemője egy zöld ágat nyújtott át Germania gyer- mekeinek, azzal a meghagyással, hogy ezután az le- gyen előtte szent. Ezen örökzöld ág — a karácsonfa fényfőszála. A német kedély a német családias érzelme- n, a német patriarhális erkölcs oly meleg és tiszta fény- ben, mint azon estén, midőn asztala közepén a kara- csonfa világa meggyulad — nem ragvog soha. A kik ez ünnepet igazi német háznál nem éltek át: teljes fo- galomuk nem lehet azon jelentőségteljes bensőségről, melyvel a német e szót: Weihnachtsbaum — kiejti ajkán. E jelképes fogalomban gyönyörűen összesül ama három jellemvonás, mely a német szívnék sajátzerűs- séget kölcsönöz. E három alkotó eleme a német termé- szetnek azon törekvés gyupontjában találkozik össze, mely a hasznos, a kellemes és az igaz eszményeinek testvéries összehozását és megvalósítását célozza. A német nemzeti jellem ezen oldalának találó allegóriája — a karácsonfa. Bizonyítá oszlópa az annak, hogy a német a hasznosat a kellemessel és viszont a kellemest a hasznossal szereti összekapcsolni. Ó azon igyekszik, hogy időszerű szükségleteinek fedezése akkorra maradjon, a midőn a karácsonfa megjő, hogy aztán élvezze az örö- met, melyet a meglepetések kellemé szokott nyújtani. Innen van, hogy a karácsonfa finanziaális értelemben is oly drága jószág náluk, mert némelyik két-, három- száz tallérba is kerül. E végből aztán német földön, különösen Berlinben az ünnepet két héttel megelőzőleg megkezdődnek az ugynevezett Weihnachts-Märkte, me-

lyeken leginkább karácsoni érdekű áruk vannak forga- lombban. A pajkos és torzképzület egész világa hemzseg e vásárokon, az összefüggetlen zürzavar, mely e vásári léghen zsong, sejtelmét engedi a babiloni világfelfor- dulásnak. A nyílt terek üde fenyőcsemeték díszmezében zöldrenek, — egész erdeje a karácsonfáknak borul a tágasabb utcák és hidak oldalaira. Viruló tavasz a hó- lepel felett. — mint az ara mosolysugáros arca, a ra- vatal párnáin, — szinte beszélni halljuk az életet a ha- llálal, hallani véljük a szót: Jegyesem, a viszontlátásig! A hit magasztossága lebeg a meg-megsuhánólombko- ronák reményszínezetén. Egy-egy didergő árva kér ala- mizsnát olykor, neki ki készitene karácsonfát, ha a részvét angvala nem? Oh az ő anyja mostoha anyja, úgy hívják hogy nyomor.

És nincsen német szív, mely a részvét égi keze- vel ne sietne törteni az elhagyottak könnyeit. Amott a jövő boldogság előévezetében fellegek felett oly rö- gös nem volna, miszerint egy velőtrázó botlás az illu- sziók hetedik egéből egysenes a goromba „Alexander Platz”-ra degredálja a boldogtalan haladót. E fényfőszál felidzítésén és felszerelésén dolgozik aztán a ház un- nője hetekig, miatt minden este egyegy józú nótát sir benne a lélek örömében, mert mint nekem mondá, nem lehet e fára nézni a nélkül, hogy a kéjbemerült szív könyüket ne fakaszson a lélek tükrében. Mikor aztán itt van a vilia: epedő csendben telik le a nap, minden pillanat egy-egy örök létnék tetszik, kinek-kinek arcán kiül a tudnivaló szemfüle, hogy ugyan mit hoz a „Christbaum”? A mint a lombra órák ily mélyesleges lassúsággal folydogálnak le a mulandóság fekete ten- gerébe, a mint a nép ily mohón morzsolja a nehézkes percekét: megjő az alkony nyugodt szelleme, szárnyai lebbenésén mind feketében hűpölyög a tájon az el- sötétedés terjedő hulláma, ünneplés hallgatagság il a sejtelműs kedélyeken, még lehelleni is vakmerőség, a midőn egyszerre csak megszólal a jeladó csemettyű érzelyelve, mire a ház apraja nagyja, mint bilincseiből szabadult raj özőlik a — salonba. A csemettyű kő- tele még most is kezében van a családfőnek, ki emel- kedő kebelbe, mint egy Gondviselés konditá meg az üdvözülés óráját. Az asztal közepén ott áll lánghullám- ban uszva az arany- és ezüsttől ragyogó karácsonfa, szemképrázató változatokban ömlik el rajta a bőség szaruja, mely a képzeletet az ezer és egy új bűbájával aranyozza meg. Néma elfogódás, az öröm gyöngyszemei a pillákon, olykor-olykor egy kitörő örömhang, az álta- lános meghatottság magasztos ünnepe a keblek hullám- zásán, minden, minden a legkésszölőbban beszél lelán- czolt nyelvén a kéjbefult szívnék, a kigyuladt szemek- ben égő tűz, a vonások rángása, az ajkak remegése ennyi kéj alatt szinte szenvedni látszik. Könyezve és mosolylyal, rohannak aztán a ház ura- és urnőjéhez, esőkölják kezeiket, beszélni akarnának, de nem tud- nak, és e tudatlanság éppen a legdrágább kincse a szívnék. Itt a lengyel népnél az a szokás is van, hogy a szolgál urának lábait átkarolja köszöni meg a beszél- hetetlenség néma nyelvén a sok áldást, mert a kara- csonfa itt olyan plánta, a mely meg a legutolsó cseléd- nek is meghozza a kedves gyümölcsöt, hol egy-egy ö- tözék ruhában, hol egy-egy szükséges szerszámban, ál- talában a szükségletekhez mérten mindenki kap vala- mit attól a csodafától. Én Berlinből 6 órával érkeztem meg előbb az esténél, de azért rólam sem feledkezett meg a Krisztkindit, mert egy igen szép tárczát (termé- szetesen üreset!) és egy izlésteljesen berendezett czu- kormindenféleséget kaptam egy nagy tálczán, melyben rám nézve az a két szív volt a legérdekesebb a sok

zásai, melyeket előérzetnek szoktunk nevezni, nem egye- bek, mint a túlságózott képzelődés idétlen szülöttjei, melyek a kebelben tanyát ütven, minden ok nélkül el- kezdenek ott siránkozni s egy titkos érintésre fájdalmas rezgésbe hozzák az ideg-rendszer legérzékenyebb húrjait.

Mi más véleményben vagyunk, s az e téreni ész- leléseink nyomán ugy vagyunk meggypözödvé: hogy az előérzetek a magasabb tehetségekkel bíró lélek titokzatos látásainak oly kisugárzásai, a melyek a test sárfai- lain keresztül nem törhetvén, bizonytalan alaku körvo- nalakban jelennek meg, s az öntudatban tiszta látásá nem érlelődhetnek, miből önként következnek, hogy mi- nél gyengébb, minél finomabb az idegrendszer, annál vékonyabb a sárfal, s a lélek látásai annál határozot- tabb körvonalakban mutatkoznak, s nem leszünk túl- merészek, ha ki bátorokunk mondani, hogy a léleknek ezen a testtel összeköttetésétől önálló titkos működé- sében, magasabb tehetségeinek s az isteni mindentadó- ságnak egy halvány vonását fedezhetjük fel.

A lélek minden erejével az előtte kedves tárgyon csüng, azzal van elfoglalva ében s álmaiban, míg le- het kíséri a test szemével, s ha ennek látása elé kor- lát emeltetett, kísérik a lélek szemei, s csak is a test áll útjában, hogy látásai az öntudatban tisztán meg nem jelenhetnek.

Tagadhatatlan, hogy vannak hamis előérzetek is, és pedig ezek legtöbbször a túl élénk kedélyeknek észlelhetők, s ezekre mondhatjuk azt, hogy a túlságó- zott képzelődés idétlen szülöttjei.

Ha már a kedveseinket környező veszélynek a lé- lek titkos látásában előérzetéhez egyszersmind annak bizonyos tudata is csatlakozik, e körülmény oly erős lélek- és testrázkódásokat szokott előidézni, melyek ro- hamos görcsökbe s örültségi jelenetekbe mennek át.

Ezen szempontból ítéltetjük meg Adél kedélyhan- gulatát, azon nyugtalanságot, melylyel a viharzó éjsza- kába kitekintgetett. Egy előtte még életénél is kedve- sebb alakon merengett ő lelkének szemével, e szemek látták a vesztélyt, s midőn ez nem csak a lelki látás értelem nélküli körvonalaiban, de a százados elbeszélőse után az öntudatban is határozott alakban megjelent: közel volt azon ponthoz, midőn az ész megtagadja a szolgálatot. Azonban a már nagy veszélyben lenni vélt férfiak véletlen megjelenése, oly jótékony rázkódást s rögtöni javulást idézett elő, hogy Adél — mintha mi

sem történt volna — teljes öntudattal repülhetett az érkezők elé.

Míg a dühödten távozó százados bukdáncsolva ro- hant le a lépcsőkön: az alatt Hedvig férje karjai közé omolva, esőkölyével halmozá el annak derült magas hom- lokát és édes-lágy fedő hangokon csak e szavakat sut- tozá: „Wladiszláv nem vigyáztatok!”

Adél sötét-kék szép szemeit szűzies szeméremmel emelé a Wladiszláv mögött belépő szép ifjura, s kezét nyujtva egy sokat jelentő mély sóhajjal fogadtá. Meny- nyi érzelme, mennyi gondolat volt e sóhajban kife- jezve!?

De ideje már, hogy olvasóinknak bemutassuk e két férfit.

Umínszki Wladiszláv, magas deli természetű férfi, magas, halvány tiszta homlokát szöke hajfirtók körítik, merész bátor tekintetéből önbizalom, erő és méltóság sugározik, s hosszudad arczának, — melyet a leggondo- sabbán ápolt gesztenyeszin bajusz és szakál veszős keret közé — mindenik vonásából az elhatározottság s önuralom tükröződik vissza.

A másik ifjú Osztrówszki Arthur, tökéletes és hí- nyomata Wladiszlávnak s közöttök különbséget csak az évek tesznek, a mennyiben Wladiszláv 30, Arthur pe- dig 24 életévét töltötte be, s gömbölyg piros arczából a jellem határozottságának élesebb vonásai még hiány- zani láttatnak, jóléhet azok már is felfedezhetők, sze- meiben még nem ragvog ama bátorság és merészség a mi Wladiszlávnál oly hódító, — azokban inkább a sze- relem fénye tündöklök. Különböben mindkettő oly daliás alak, s a hősiesség kinyomata annyira határozott arca- kon, hogy csak fegyver hiányzik és a nyertő mén, hogy hadseregek élén mint vezérek szerepeljenek.

Meg fognak bocsájtani szép olvasóim, ha négy szem között megusom mit ugy is sejtetni lehetett, hogy Arthur már jegyben jár Adél grófnóval, s ugy beszélget- tek Varsó magasabb körében, hogy az esküvő napja sem volna már nagyon messzire halaszta.

Egymáshoz illő szép pár lesz belőlük!

Mily édes meglegedéssel beszélgetnek együtt, mi- ként olvadnak egygyé lelkeik szemek delejes tekin- tetében?! Arthur alig képes felelni Adél rákásra hal- mozott kérdéseire, feledik a vihart, mely odakünn zúg, tombol dühében; feledik a vihart, mely boldogságuk

egén tornyosulni kezd. Ilyenek az ifjak, ilyen az az édes szerelem, egymásnak egymásért s a jelennek él- nek csupán a szerelem virághokrai alá takarják, az élet csalódásait, a komor való töviseit!

Hedvig és Wladiszláv komolyabb arcot öltve ör- vendeznek a viszontlátásnak, egész valójukon látszik, hogy a fenyegető veszélyt egész nagyságában átértet- ték, s meg vannak róla győződve, hogy az eddig törté- netek csak előjátékaik valának a bekövetkezendő gyászos eseményeknek, melyek nem sokára oly sűrű hullámlásban fognak áradni rájuk.

De hagyjuk mi most e kedves alakokat a családi élet szentélyében a viszontlátás örömeit élvezni. Ily pil- lanatokban vétek volna tőlünk, meglopnai a szívek édes titkait, melyeket a kebel felőg és magába zár szapo- ritani szerelmének kincseit; — s míg a szerelmes ajk- édes hangokon susognak, mi írői jogunkkal élve vegyük át az elbeszélő szerepét s derítsünk világot a százados által bejelentett eseményre.

(Folytatása következik.)

SZINÉSZET.

Megvénkben, s ugy lehet, olvasóink közül is so- kan vannak, kik még nem látták a debreczeni színhá- zat, talán nem lesz előttök érdektelen néhány szót a felől olvashatni. A színház külseje meglepő szép, de ki azt belől előadás alkalmával megnézi, annak varakozá- sít bizonyára fölülmulja. Nem nagyitom, ha azt mon- dom, a birodalomban oly szép és czélszerűen berende- zett színház nincsen. A színpalak kitűnő szép festése és a gépezet mesteri kiállítás a kritikát felülmúlja. A szí- nészek általában dicseretet érdemelnek és leginkább a színügyegylet, de kívánatos lenne, ha az intendáns is igyekeznék mindig alkalomszerű darabot választani, mert oly darabot, mint a „Szent Iván éji álom” a vásárnak utolsó napján s még hozzá felemelt ár mellett adni, véleményem szerint, nem időszerű. A következő meg- mutatá, mert a 179 támlaszék majdnem üres volt; ho- lott rendezés ár s kedvesebb darab mellett nagyszámu közönség jelent volna meg.

forga-
nemzse
e vásá
gffellor
mezében
borul a
z a hó
a, a ra
et a ha
látásig!
ombko
kér ala
ha a
a anya,
kezé-
mott a
e jámi
oly rö-
az illu-
exander
nyószál
haz ur-
i notát
mondá,
emerült
kor az-
a nap,
k-kinek
mit hoz
lyesség
te ten-
éhekes
szárnyai
az el-
ság il
erőség,
gettyű
eseiből
yü kö-
el-
meg az
nullám-
esonfa,
bőség
bájával
szemei
az álta-
nullám-
lel-
zemek-
megése
zve és
őjéhez,
nem tud-
nce a
a, hogy
beszél-
kará-
eselő-
egy öl-
an, ál-
o vala-
keztem
lkezett
termé-
tt czu-
helyben
a sok
az az
ek él-
k, az
ve ör-
átszik,
tértet-
g tör-
entető
süri
saládi
ly pil-
édes
szapo-
es aj-
l élve
got a
is so-
zinhá-
zót a
de ki
kozá-
mon-
ende-
ése és
A szí-
bb a
ins is
mert
árnak
datni,
meg-
; ho-
zámú

czifraság tetején, mely az egésznek mint egy koronáját képezé, — mert a t. szerkesztő urnak megsugom, ha megengedi, hogy a házánál két szép „eladó“ lány van. Mindjárt megértettem az „államesinyt“, és amugy magyar kacskaringóssággal vágtam óriási komplimentakat és bókákat az erdő szépeinek, volt aztán mulatság, mentegedezés, hogy nem én hoztam azt, hanem a Krisztkindli, csak hogy én nem tudtam olyan „kindli“ lenni, a kit az a Krisztkindli egy könnyen el tudna bolondítani, egi tüzzel folyt tovább is az ostrom, mert én is csak olyanforma hátsógondolatban voltam mint a bécsi fagyaltatózó magyar emberek, kiknek hiába papolta az a kifornyás kellner, hogy: „nix blasen!“ mert ok még annál jobban fújták azon plátói elvnl fogva, hogy már most csak azért is fujjad pastás, — ne higgy — a németnek! Én sem hittem neki, nagyon jól tudva, hogy az a Krisztkindli Platonak egy olyan kétlába tollatlan állatja volt, a mit németül úgy hívunk, hogy „made-moiselle“. A nagy tüzből csak most veszem észre, hogy a várfokon — akarom mondani a karácsonfan ott lohog a magyar tricolor, — de már ez igazán olyan győzelem volt, melyen magam is tanácsot tartottam magammal, vajjon mosolyogjak, könnyezzek, vagy éppen mind a kettőt tegyem-e egyszerre? A magyar nemzeti háromszin tehát a keleti tengerparton lengedez! Ez több mint megható, ez szívmasztosító volt. Kicsibe mult, hogy elragadtatásomban rá nem huztam a „szózatot“. Ezt már nemcsak nekem, de a magyar nemzet egészének hozta a német Krisztkindli, a német rokonszeny. A lengyel, porosz, német színek csoportosultak még hazám nemzeti lobogója szárnyai alatt. Így ünnepe a német nép, ilyen a német jellem: művelt, gyöngéd, kedélyes, házias és mindenekfelett kellemes. Az esteli nem nagy, hanem izletes volt, mint ez általában német asztalokon honos. — A hal ez estén kimaradhatatlan szokott lenni, de itt nem volt. — valami kolbász és hurka quodlibet burgonya, ugorka és vaj mellékletekkel jött fel először az asztalra, ezután valami cukros mímás, melybe aszalt szőlő, cukzerli, kétszersült morzsák, vaj — és tudja a gourman mi minden lehetett még. Kedélyesen folyt a társalgás, végre az előlülni szokott házi ur feláll, egy általános „Mahlzeit“ -ot mond, és erre mindnyájan felkelve komplimentozunk némán egymásnak (annál jobb, mert így legalább a szemeknek több szerep jut), a férj megcsókolja nejét, és aztán a salonba megyünk zongorázni, társalogni, és részükrol bámulva hallgatni azt a sok csodadolgot, a mit én Magyarországrol beszélek. Közbe-közbe egy-egy tékerögös rajnlinder, vagy egy galoppozó drájsritt cirkalmazza be a salont, vagy pedig a kapucziérspiel hangnya dolgozik erősen, egész 12-ön tulig, a mikor a ház ura egy generális kompliment-et csinál, „guten Abend“-et mond, és kiki hálósobájába tér.

A karácsonfa új év utánig megmarad még. Az ünnepe hol három, hol két napig tartatik meg. Ezután nemsokára jó a nőknek különösen érdekes Sylvester estéje, mely a sajátságos jós mesterségek miatt nevezetes. Ez estéről, ha t. szerkesztő ur és az olvasó-közönség szívesen veszi, szintén örömmel fogok írni. (Kérjük Szerk.)

A vidék érdekesnek mondható azon gyönyörű feyő- és nyirerdők, a Visztula és mellékfolyóinak, valamint a számos tavaknak összhangzatossága miatt, mely az itteni inkább sik mint dombos természetü talajt kellemesen változtatás teszi. A nép lengyel viseletben jár és egyaránt beszéli a lengyel és német nyelvet. Az églj meglepően mérsékelt, bár hó takarja a tájat, de az idő még sem zordon, a mi ezen magas északon onnan magyarázható meg, hogy a közeli tenger és a nagyszámú tavak enyhítik az északi lég csipősségét. Mielőtt búcsút venék a t. közönségtől, nem tehetem, hogy mindnyájoknak, különösen elhatározott hazánkban boldogabb új évet ne kívánjak a gyermeki kebel azon melegségével, melylyel az édes anyának üdvéért imázi — édesen szent kötélme a honfi szívnek. Isten velünk!

Ajtómon kopognak. — Mi az? Korcsolyázní?! Igen, igen... megyek: ádieu szobaleány, sietnem kell. — Isten önnel szerkesztő ur — a viszonttalálkozásig!
Dobránzky Péter.

Kemecse, jan. 12.

T. szerkesztő ur! Becses lapja ez evi első számában egy közlemény jelent meg B. Pál ur aláírásával, mely a Keleti L. igazgatása alatt köztünk működött színtársulat egyes tagjai színi tehetségének avatott tollal irt jellemzését hozta. Engedje meg, hogy ezuttal mi is csak eme társulat működésére, illetőleg a rendezett színi előadások egy oly momentumának jelzésére szorítkozzunk, melyet az érintett közlemény — könnyen indokolható szerénységéből — egészen kifeledezt, — máskorra tartván fel a szerencsét, hogy igénytelen községünk szellemi és anyagi állapotának mibenlétét, kegyes engedelmével, szellőztethessük.

Színi előadásaink legfényesebb epizódját azon műkedvelői föllépések képezik, melyek által B. Pál ur bennünket nem közönséges műelvezetben részesítette. Mert valóban ő a sikamlós deszkákön is elönnnyel tudta értékesíteni mindazon szép tehetséget, melylyel a természet áldó keze oly bőven megajándékozta. Szerencsés színpadi külseje, a természetől nyert szép és folyékony organuma, a szelid vagy felzaklatott érzelmek kifejezésére egyaránt könnyen idomítható érzés hangja, általában attitud-jei, mozdulatainak kerekdedsége, különösen pedig arcjátéka, mely annyira hatalmában van, s mely az indulathullámzások legkisebb árnyéklatának is oly hű tükre vala, szóval egész játéka s azon feszelten otthoniasság, melylyel nála nemcsak az életben, de a színpadon is találkoznak, valóban kellemesen lepte meg közönségünket. Sőt ama finom nuance-okat is feltaláltuk előadásai és hangsúlyozásaiban, melyeket gyakorlott színészek is csak hosszú évek tapasztalata ad meg; ugy hogy bátran elmondhatjuk, miszerint B. Pál ur sikerült színpadi játékaival, magasabb műgényeknek is teljesen megfelelel.

Fogadját azért meleg köszönetünket szíves közreműködéséért, s ne vegye rosz néven, hogy közönségünk

egyetemes elismerését nyilvánosan is közléteszszük. — A becsülettel kiérdemelt koszoru mindenkor dicsőség, és az elismerés minden magasabbra hivatott tehetségbe csak erőt és energiát önt.

Ifj. Sárossy Bódog.

BEL- ÉS KÜLFÖLDI HIREK.

A horvát-tót országgyűlés Gyogyevics korelnök által jan. 10-én nyitott meg. Első tárgya volt az országgyűlési ideiglenes jegyzők megválasztása, a kik is helyeiket elfoglalván, a ház osztályokra oszlott. Az összes országgyűlési képviselők 5 osztályba soroztatván, mindenik osztályba 15 tag jut. Sorsolás után az osztályok elváltak s eltávoztak alakulás, illetőleg az elnök és előadók megválasztása végett; mi megtörténvén, a korelnök fél 12 órakor bezárta az ülést az osztályokhoz intézett azon felszólítással, hogy ha az igazolásokkal készen leendnek, értesítsék őt, hogy a jövő ülést mielőbb összehívhassa.

Bécs, jan. 11. Az oderbergi vonaton ma érkezett meg Bécsbe az északi vaspálya-udvarba az észak-német szövetségi követjelölt Magnus ur, ki előbb miniszteri residens volt a Miksa császár udvarában. Megérkezése után azonnal a várpalotába ment, hol őt ő Felsege azonnal elfogadni s megboldogult testvérének utolsó napjairól szóló elbeszélését személyesen kihallgatni méltóztatott.

A január 14-ki „Wiener Zeitung“ a császár abeli határozatát teszi közzé, hogy a miniszteri állomásra meghívottakat hivatalos működésük tartama alatt „excellentiás“ cím illeti.

Kuhn altábornagy hadügyminiszterre és John altábornagy a táborok főnökévé fognak kinevezettni a „N. Fr. Presse“ január 14-ki száma szerint.

A „Tagenblatt“ értesítése szerint a delegációk megnyitása semmi ünnepélyes fényvel nem leend összekötte. Megválasztandó elnökül gróf Auersperg Antal van kizemelve.

Olaszországban a reactio nagyban kezdi fejét felemelni s a jelen bonyodalmakat önjavára kizsákmányolni. E tény egyik kiáltó bizonyítékának tartható azonosok (?) aláírással ellátott felirat, melyet néhány nap előtt II. Ferenc királynak Rómába küldöttek Nápolyból, melyben a minden illúsiót összeromboló kiábrándulás (?) keserű hangján panaszkodva az aláírók jövőjük biztosítását egyedül a ledöntött trón újra visszaállítását várják!! És ezen tényből némely körülvendzők már Olaszország belső felhasználásához közeledését jelezik, s gúnyolódva hangoztatják ama szavakat: „Italia si disfa da se“ (Olaszország magában is tönkre megy.)

Nápolyból írják a „Nazione“-nak, hogy a Vezuv kitörései aggasztó mérvben növekednek, a középső kúpból iszonyu lávafolyam ömlik Cereola falu felé. A rázkódások folytonosak, a dördülések nagyon erősek. A nép a legnagyobb aggodalomban van; a kitörés a Vezuv mögül óriásilag nagyzerü látványt nyújt.

A „Journal de Paris“ oly híreket kapott Olaszországból, melyek szerint Anglia és Poroszország lépéseket tesznek Florenczben és Rómában, hogy a kiegyenlítés tárgyalások megkezdésére alapot találjanak. Az olasz területen a forradalmi párt működéséi ujjog élénkülni kezdenek, s legnagyobb mérvben a pápai határokon. A Terniben levő comité folytonosan osztogatja a vörös ingeket, fegyvereket és lőkézleket. Orte felett a Tiber jobb partján Narni és Rieti felé százkant mutakoznak a garibaldianusok.

London, jan. 11. A Dublinban elfogatott Lennonnál fontos irományokat találtak, melyek felvilágosítást adnak a fenianok terveiről. A kormány több új sajtópert szándékozik megindítani.

VEGYES HIREK.

** Tisza Kálmán országgyűlési képviselő f. hó 16-án az esti vonattal városunkba érkezett másnap tovább utazandó; ezt számosan tisztelői közül megtudván, siettek érzelmök s tisztelőket, rőtönzött szónoklat és éjjeli zene által a nagy hazafi előtt nyilvánítani, ki is azt szívesen fogadta és meleg szavakban megköszönte.

☞ A helybeli „nő-egylet“-et egy nagybecsű ajándékkal lepte meg: országgyűlési képviselőnk lelkes neje, nagy hazánkia Deák Ferencztől egy saját készítményű levélnyomót kért és nyert számára. Fekete, négy-szögü talapzaton van egy kis alma fából faragva; egyszerű gondolat, s mégis oly meglepő! a kis alma oly természetes, hogy az ókorbeli lefettett szőlőt juttatja eszünkbe, melyre madarak száltak. Karlovsky-Kobilitz Ottília urhölgnél van jelenleg, ki a legnagyobb készséggel mutatja mindazoknak, kik látni kívánják; csak egy pár krajczárt kér ezért tőlünk a szegény árva számára. Ki ne adná ezt örömmel? Mint halljuk, e becses ajándékot is ki fogják sorsolni; szép eredményt ígérünk a nő-egyletnek!

☞ Egy öröndetes hírrel kedveskedhetünk a „Nyir“ dohányozni szerető közönségének, a mennyiben a pénzügy-miniszteriumnak január 8-án kibocsátott rendeletében a saját használatra dohánytermelés az 1867-ik évi ápril 30-án kelt elhatározomány módosításával a szegényebb sorsu földbirtokosokra is kiterjesztetik: a mennyiben már 1868-ra 20 □ ölben is megengedtetik a termelés, de csak házi kertben és szépen kikörmövezett mélyszögben. Az 1 fít felügyeleti díj mellé csak 20 krajczárt (?) kell fizetni □ ölenként.

E (Ujévi adatok az egyház köréből) A helybeli ág. ev. egyházban a mult évben született 690 gyermek, mely pedig 364 fi, 326 pedig nőnemű. Ezek közt törvénytelen ágyból 31; halva született 20. Kettős iker 5 pár, hármas iker 1. Meghalt 539, és pedig önmű 271, nőnemű pedig 268. Ezek között volt 360 gyermek, 15 ifjú, 14 hajadon, 46 férfi, 51 nő, 17 özvegyférfi, 36 özvegy. A legidősebb halott 86 évet számlált. Az 539 halott között betegségében csak 198 élt orvosi segélylyel. Össze kelt 150 pár. Ezek között 17 vegyes vallásu pár esküdt az evang. templomban; ellenben

öt evangélikus vőlegény adott térítvényt, kik között azonban helybeli születésű csak egy volt. 17 vadházasság törvényesítettett, a katonáknak adott nősülési szabadság folytán. Áttérési eset az evang. egyházban 3 adta elő magát; volt-e ellenkező eset is, nem tudatik. Iskolánkba az ősz folytán 1450 gyermek hozatott fel; kik közül 1000 a belvárosi, 450 pedig a tanyai iskolákra esik.

Közlő: B. J.
☐ A hely. hitvall. reformált egyházban született figyermek 32, leány 18, összesen 50. Meghalt fi 16, nő 19, összesen 35. Házasság csak négy kötöttett, ezek közül is 3 vegyes, ezenkívül 9 vegyes házasság kötöttett egyházunkon kívül.
Gy. S.

** Nyir-Baktán gróf Degenfeld Imre kastélyában f. hó 15-én fényes nászünnepély volt. B. Podmaniczky Géza Degenfeld Bertha grófnővel tartá esküvőjét. Kísérje boldogság és meglegedés az új házaspárt mindenhá.

☞ A hazai ipar fejlesztéséről, mely élénken gondoskodik a városi képviselői gyűlés, bizonyítja az is, hogy az országos magyar iparegyesület alapító tagjai közé őt részvénynevel lépett. Az 500 forint már el is küldetett.

☞ A „Pester Lloyd“ helybeli levelezője panasza fadad azon bizonytalanság miatt, mely a magyar vasuti kölcsönügy körül mutatkozik. Igaz biz az, hogy ugy van, de feleli levelező, hogy itt nem pusztán aláírási, hanem ajánlati kölcsönről is van szó, melynél pedig az illető pénzemberek a pénzpiacok mozgalmait nagy figyelemmel és óvakodva szokták kíséni s igyekeznek kizsákmányolni. Azon szavait, hogy ezen kölcsön „áldozatkész hazafiságunkra“ hivatkoznak, tréfának vettük, mert az ilyen 7 -es kölcsön-aláírásnál nem igen lehet okunk „hazafiságunkat“ előtérbe tolni. Vagy a „Pester Lloyd“ emberei előtt az ilyen kölcsön már áldozat?!
† (Beküldetett.) Szabolcs megye honvédegyetene folyó 1868. évi január hó 15-én N.-Kállóban tartott közgyűlésében, a folyó évi január hó 27-én tartandó nyíltkörű tánczvizgalommal egyesült honvédegyetemenre vonatkozólag következő határozatok hoztak: 1-ór. A tánczvizgalom késedelem nélkül 8 órakor fog kezdődni. 2-ór. A tánczvizgalom meg fogják nyitni herczeg Odeschalchi Gyulán ő magassága, mint az ünnepély háziasszonya, s mint az ünnepelt 48-ik honvédezászlóalj érdemkoszoruzott zászlájának anyja. — Rakovszky Sámuel honvédezredessel, mint a szabolcs megyei honvédegyelet elnökével. — lassu magyar lépé-ekkel. 3-ór. A herczegnő ő fömeltósága diszkisérteré és a lovas kíséret vezényletére kijelöltetnek Csajkos Gyula hadnagy és Fazékas Sándor főhadnagy. 4-ór. A kisteremben a rendre és a kiszolgáltatások pontos teljesítésére fel fognak ügyelni Gruden Ernő és Szeleni Mihály századosok. 5-ór. Vendéglős és czukrázások felvadásásáról gondoskodni fog Székely Benedek százados. 6-ór. A táncz rendezését vezénylő és a nagyteremben a rendre felügyelni fog Szentimrey Kálmán százados. 7-ór. A 48-ik honvédezászlóalj érdemkoszoruzott zászlájának átvétele s N.-Kállóba hozatala végett, Nyir-Baktára, gróf Degenfeld Imre ur ő méltóságához, Rakovszky Sámuel ezredes, vagy akadályozása esetében Mikecz Tamás őrnagy ur vezénylete mellett kiküldetnek Krasznay Gábor, Szentimrey Kálmán századosok, Borbély Gáspár hadnagy és Gyöngyösy Sámuel guerilla őrmester; — azon megjegyzéssel, hogy e küldöttség megérkezése napját és óráját gróf Degenfeld Imre ur ő méltóságához jó előre bejelenteni fogja — s e küldöttséghez önkéntesen több honvédek is csatlakozhatnak. 8-ór. Ezen zászló történelmének rövid kivonata az egylet költségén kinyomatni, színtel alatt ünnepelesen felolvastatni. — s a nyomtatott példányokból begyűlendő összeg a szabolcs honvédegyelet pénztára segélyezésére fog fordítani. 9-ór. Ha az ünnepegy költségét az aláírás utján begyűlendő összeg nem fedezné, a hiányzó mennyiséget az egylet tisztikara, aránylagos kivétel, vagy önkéntes ajánlatok által fogja fedezni. 10-ór. A belépti jegyek kiosztását s az ebből begyűlendő összeget, — szoros számadási kötelezettség mellett, — kezelni fogják: Szabó Ábrahám, Cziko János és Apagy Antal honvédehadnagyok — kik egyszersmind a felülfizetésekről is pontos jegyzéket fognak vezetni. — Kelt N.-Kállóban, január 15. Jegyzette: Szabó Ábrahám, honvédegyeleti jegyző.

††† (Beküldetett.) A „Nyir“ f. évi 2-ik számában, a nyiregyházi műkedvelők által folyó hó 6-án rendezett előadásra vonatkozó czikkre, lehetetlen, hogy hogy ne válaszoljunk, azon oknál fogva, — hogy a midon ott egy műkedvelő játéka kiemeltetett, a többi csak egyszerűen említettik. — Mi kötelességünknek tartjuk azt a hibát helyrehozni, s Törőné asszonyt (Kralovszky Jolán k. a.), mint ki szabatos s kitünő játékaival a legszigorúbb igényeket is kielégíté, — ezennel kiemelni. (Tudtommal ugyanez olvasható nevezett cikkben is. Szedő.) Többek egyetértésével V. J. n. ö.

† (Beküldetett.) Ezennel ünnepelesen kijelentem én is, hogy a f. hó 7-én tartott városi képviselői gyűlés alkalmával tudtommal nekem se sügtak a fülemben, mert biz én, szokásom szerint, aludtam. Nyiregyháza, jan. 15. Egy szenvedőleges képviselő.

☞ Az Eperjesen felállítandó Dessewffy-szoborra a város 40 forintot ajánlott egyik közelebbi közgyűlésén. Ezen alkalommal, azon óhaj nyilvánult többek részéről, vajha egy „központi szobor-bizottság“ alakulna, mely rendszeresen járna el ezen ügyben. Ebben a sok szoborban nem lesz köszönet; de hogy is várhatnók ezt, mikor még a pesti muzeum-kertbelieket is dugdoszuk!

** E napokban egy helybeli polgártársunk udvarába, esteli 5—6 óra közt, tolvajok lopóztak és a ház alatti ugynevezett szuszéket felbontották, a benne levő gabonát zsákokba szedték s hordták elfele. A házi úr látogatába készült lámpással kezében, a magtár mellett elhelve látta, hogy nyitva áll, oda megy, beletekint és ott találja az egyiket a tolvajok közül, ki folytatja az zsákbátóltást. A háziur rákiált: „ah gazember, rajta-kaptalak, mindjárt elbánok veled“, de a tolvaj kiugrott, a háziurat mellbelökte és elszaladt; meg sem ismárhette a tolvajt, mert gubájával eltakarta arcját; a jobb lett volna a szuszék fedelét lezárni és segítéséért menni.)

† (Beküldetett) Nagy megütközést szült né- melyek keblében azon esemény, mely városunk képviselő testületének f. hó 7-én tartott gyűlésén történt. Pedig a dolog igen természetes, nagyon egyszerű. El mondom miért? Indítványoztatott, hogy miután az izraeliták egyenjogúsítása iránt, az országos képviselő elé beterjesztett miniszteri törvényjavaslat el lön fogadva, sőt király ő Felsége által már szentesítve is, a képviselői gyűlés ne késsék a helybeli izraelita lakosok közül aránylagos számban képviselői tagokat választani. Alóliirt ez indítványnak több nézpontból ellene mondtam, s ezt tennem hivatalos állásom parancsolta, ellene mondtam, mert az indítvány nem kihirdetett törvény alapján történt s a történet híre nem ad jogot a törvény életbeléptetésének anticipálására, továbbá mert az 1848: 23. t. cikk 9. §-ának a 24. t. cz. 1-ső §-sa reánk is alkalmazott rendelete szerint képviselők választására csak a 23. t. cz. 6. §-ában körülírt képességel bíró választók vannak jogosítva, s így a város képviselő testületét a választók testületével összezaranni nem akarván, bár nekem az izraeliták egyenjogúsítása iránt életbe léptetendő törvény ellen nem csak semmi kifogásom nincs, sőt azt az embert megillető jogok diadalul tekintve üdvözlöm is, kénytelen valék a még ki nem hirdetett törvény alkalmazásának akkorra halasztását indítványozni, mikor az országos képviselő a felhívott törvényből kifolyó anomáliát megszüntetvén intézkedni fog a felett, hogy az egy közös hazában élő honpolgárok egyenjogúsítása kirívó ellentmondás nélkül életbe léptethessék.

Kömives Károly.
† (Beküldetett) T. szerkesztő ur! Ön lapjának f. évi 2-ik sz. „A városi gyűlésteremből“ (M.) betű alatti tudósítója, személyemre vonatkozva, azt mondja „ne kövessen el indiscretiót, különösen oly hivatalnok, kinek még furdó sason-ja is van, — vagy ellenkező esetben, legyen elég bátorasága a nyulat kiugrasztani a bokorból.“ Helyén látom, ugyancsak ön lapjában (ha szives lesz soraimnak helyt adni) az illetővel (mert úgy látszik, szegény — nagyon járatlan Izraelben) tudatni: 1-ör. Hogy hivatalnok nem vagyok. 2-ör. Hogy furdóba való járásom nem fényűzésből, de az 1866-ki kilencz havi ágyban fekvés és mankóval való járás (mit hiszem M. ur nem irigylet) elkerülése tekintetéből orvosi rendelkezésre szokott megtörténni, — és mindenkor illető előjáróim engedélyével; — s miután a rajtam fekvő felelősség alól akkor sem áldozatom fel — meglehetne róla győződve megrónni akarom, hogy sokkal inkább megszoktam takarítani a garast, mint sem csupán élvezetből látogatni valamily furdót, s a más helyetemi kezelé-

seért felelős lévén, könnyelműen hagynám el csak rövid időre is szolgálatomat. 3-ör. Ugy látszik, hogy M. ur nagyon járatlan a városházánál is, mert nem hiszem, hogy lett volna valaki rajta kívül jan. 8-án a képviselői teremben, ki ne tudta volna, kik lennének azon kiugrasztandó nyulak, mert az nem egy, de több: ha azonban ezen kívánságát ki akarja elégíteni, látogasson meg, lakom a 9-ik szám alatt, szivesen látom, s túlságos buzgalomból, túlságos kíváncsiságát kielégítem.

Domján Sámuel.
† (Beküldetett) A felső tiszta-vidéki gazdasági egyesület rendes évi közgyűlését f. hó 29-én Nyiregyházán tartandja, melynek főtárgyai az évi költségvetés megállapítása, az országos vasúthálózati tervezet tárgyában a miniszteriumhoz intézendő vélemény s a t. leendnek.
Korányi Miklós, egyf. jegyző.
** Mindazok, kik a kisorsolandó szeker, ló és szerszámra ivatek betevés végett elfogadtak, felkértek, azokat legfeljebb f. hó 22-ig beküldeni, mert azon ivatek, melyek ez ideig be nem érkeznek, úgy tekintetnek, mint ha megteve sem lennének.
— Jövő vasárnap, január 26-án, dr. Baruch ur fog a kaszinó termében népszerű természettudományi előadást tartani, melyet a közönség szíves pártfogásába ajánljuk.

FELHÍVÁS.

Van szerencsénk egy a helybeli mint a vidéki tisztelt közönség azon tagjaival tudatni, a kik — az általunk febr. 3-án rendezendő, sorsjátékkal egybekötött táncszünetre — meghívást nem kaptak, hogy ez csupán azon lehetetlenségből eredt, a mely nem engedti, hogy az illető tisztelt közönség minden tagját, névszerint ismerjük.

Ezen oknál fogva, — felhasználva helybeli és vidéki közönségünket, a melyben ezennel — egész tisztelettel meghívjuk mindazokat, kik a könyörületeség szép bizonyítékát, egy élvezetes este viszonzásával, felecsélni óhajtják!

Továbbá tudomásul adjuk a nemesszövű közönségnek, hogy e hó végeig, örömmel fogadunk el, kisorsolandó tárgyakat! és hogy ezek megverhetésére sorsjegyeket kaphatni helyben Soltész Gyula, Járosy Gusztáv, Reich B. és Juhász Miklós kereskedő uraknál, és Kobilitz Ottilia asszony, a nő-egyleti pénztárnoknál.

Kelt Nyiregyházán, jan. 15-én 1868.
A helybeli nő-egyesület választmánya.

NYILT TÉR.*

Városunkban e hó 5-én nagy vendégfogadónk termében a szegény gyermekek felségelésére műkedvelők adtak egy színdarabot. Ürügyet kerestünk a czél eléréséhez járulhatni. Én mint apa két a helybeli ág. h. v. ev. egyház gymnasiumában tanuló gyermekemet nevelőjökkel, egy 19 éves képezdei tanuló ifjuval elküldöttem a nevezett napon tartott műkedvelői előadásra, — magam is ott valék. Másnap — nem tudom melyik tanár ur parancsa folytán — gyermekeim az iskolából büntetésből a színházban megjelenésük miatt, ebédre haza nem bocsáttattak. Tisztelem ez iskolai rendszert, de egy részről követelem, hogy iskolából haza bocsátott gyermekeimmel jogos atyai rendelkezésem ne compromittassék, másrészt követeljük, hogy a hazaszerte pártfogásra ajánlt s minden értelmes nemzet által pártolt színházi előadások szemlélése bűnnek — mit az ifju nemzedék figyelemmel ne kíséressen — ne tekintessék, és ha ez talán az iskola törvényével ellenkező, a korszellem és haladás parancs szava épen úgy ellenkezőre kötelez korunkban azon vaskalapos törvényvel, mint az értelem és felvilágosodás szelleme az 1525. 4. t. cz. 4. §-ával, mely törvényt most már mindnyáján arczpirulással olvassuk.

Kömives Károly.

* E rovat alatt közlöttekért csak a sajtóhatóság irányában vállal felelősséget a szerkesztőség.

A nyiregyházi gabnacsarnokban jegyzőkönyvileg beigtatott terményárak o. értékben.

Alsó ausztr. mérő szerint	dec. 31.		jan. 18.	
	leg. alant	leg. font	leg. alant	leg. font
Buza	—	—	4.70—5.00	—
Rozs	—	—	3.70—3.80	—
Árpa	—	—	2.10—2.20	—
Zab	—	—	1.35—1.40	—
Kukoricza	—	—	2.00—2.10	—
Köles	—	—	2.20—2.30	—
Bab	—	—	4.00—4.50	—
Repce	—	—	5.00—0.00	—
Mák	—	—	7.50—8.00	—
Szesz, magyar itcze	—	—	18½—19	—
Virágolaj, mázsáknint	—	—	22—23	—

Felölös szerkesztő és kiadó-tulajdonos: Börkey Imre.

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

Alólirottak van szerencsége a nagyérdemű városi és vidéki t. közönségnek becses figyelmét, ujonnan épült és díszesen felszerelt

„TIGRIS“
czimű vendéglője s kávéházára

a Szent-Mihályi és Vizi-uteza sarkán.

annival is inkább felhívni: mivel az ételek és italok tiszta és gyors kiszolgálásán, — egy a köz- és vendég-szobák kényelmes és izletes berendezésén kívül, — egyszersmind az árak lehető legjutányosabb voltáért — jót áll.

Különös figyelmébe ajánlja alóliirt a t. közönségnek azon körülményt, hogy a sör-mérésre ismét engedélyt nyervén, mint eddig a „Kék maeska-hoz“ czimzett vendéglőben, úgy jelenleg fennczimzett új vendéglői helyiségében a t. vendégeknek, mindenkor

FRIS ÉS KIVÁLÓ JÓ SÖRREL

szolgálánd.

Gyakori látogatásért s illetőleg szives pártfogásért bizalommal esdve — marad a tisztelt városi és vidéki közönségnek

Nyiregyházán, január 17 én 1868

(52) 3—1

alázatos szolgálja
Pfretzschner Oszkár
vendéglős.

H i r d e t m é n y.

A mult évi deczember hó 9-én kelt hirdetményvel, a tiszavidéki vasut állomásain a Czeglédén túl fekvő állomásokra szállítandó teherárak felvételét megszüntető intézkedés, mindennemű teherzállományokra nézve — kivevén a g a b o n a - s z á l l í t m á n y o k a t, melyekre nézve egyelőre még érvényben marad — ezennel megszüntetik.

Kelt Bécsben 1868-ik évi január hó 10-én.

A es. kir. szab. tiszavidéki vasut igazgatósága.

K u n d m a c h u n g.

Die mittelst Kundmachung vom 9. d. M. auf den Theissbahnstationen sistirte Aufnahme von Frachten für Stationen über Czegléd hinaus wird, mit Ausnahme der Aufnahme von G e t r e i d e - S e n d u n g e n, welche vorläufig noch sistirt bleibt, für alle anderen Frachten hiermit wieder freigegeben.

Wien, am 10. Jänner 1868.

Von der Direktion der k. k. priv. Theiss-Eisenbahn.

Nyiregyháza, 1868. Nyomatott Dobay Sándornál.

A fog- és szájbetegségek

minden nemétől megőrizkedni, vagy azokat biztosan és alaposan gyógyítani bizonyára mindenki óhajta, ki az e nemű számtalan bajok valamelyikében, minők: csúzos vagy ideges fogfájás, szájtáplósodás, fogkorhadás, foghús-gyulladás, fekély s a t. valaha szenvedett. Bécsben dr. Popp J. G. ur Anatherin-szájzive e tekintetben mindenkit képes kielégíteni. Nemcsak a fennebbi s általában minden száj- és fogbetegségek ellen a legbiztosabb gyógyszer, hanem ennek folytonos használata által ezen részek a legkésőbb korig teljes erőben és épségben föntartatnak s egyszersmind megőriztetnek minden ártalmas behatásoktól, különösen az ételek és italok, valamint a dohányzás által keletkezni szokott rosszszagu lehelettől. Ezen kitűnő szer hasításáról a leghatározottabb bizonyítványok szólnak, melyek közös mutatványul a következőt csatoljuk ide:

Orvosi vélemény.

Alólirottak alkalma volt dr. Popp J. G. fogorvos ur Anatherin-szájzive nek több éven által részint saját, részint beteginélí használata által meggyőződést szerezni, hogy ezen gyógyszer e nemben minden mást kétségtelenül felülmul, miután nem csak a szájnak rosszszagu lehelletét távolítja el, hanem annak tisztaságát megőrzi s a fogakat épen tartja.

August, Ritter v. Schaeffer s. k.
Dr. med. s a bécsi orvosi kar tagja.

Kapható Nyiregyházán: Reich B. kereskedésében és Baresay gyógyszerárában. Debreczenben: Borsos ur gyógyszerárában és Csanak József fűszerkereskedésében. Nagyváradon: Janky Antal, Huzella A. és Knorr uraknál. Nagy-Károlyban: Jelinek gyógyszer. Bősörményben: Lányi M. Nagy-Bányán: Papp S. gyógyszer. Szinyér-Váralján: Gerber gyógyszer. Zilah: Weiss gyógyszer. Somlyó: Ruzska Ign. és Társa. Tokaj: Kröczer Agoston gyógyszerésznél.

ELADÓ VÁSÁRI SÁTOR (BOLT).

A nyiregyházi vásártéren vályog-, téglá- és kőből épült sátor kedvező feltétel mellett eladó. Bővebb felvilágosítást ad a

(46) 3—3

szerkesztőség.

Fürdő bérbeadási hirdemény.

Nagy- és Kis-Kálló közt levő „Elysium“ czimű fürdőház vendéglői joggal és kerttel, hozzá való épületekkel együtt három évre bérbe kiadó. — Értekezhetni a tulajdonosnál Kis-Kállóban.

(51) 1—1

Kállay Kálmán.

A nagy-kállói határban a szirondi erdőn 1600 öl épülethez való fa eladó. Bővebben értekezhetni alóliirtnál N.-Kállóban.

(50) 3—1

Kállay Ákos.